

**[Drachmann.]**

nerne fra Genève bliver, maa tilskynde os til en saadan Politik, og vi vilde gaa ind deri, selv om det krævede visse Ofre og Resignation. Men det foreligger altsaa ikke i det foreliggende Tilfælde. Vi giver ikke Afkald paa noget som helst. Høfligheden ved at notificere en paataenkt Toldforhøjelse koster ingen Penge, og det Selskab, vi kommer i, vil, saaledes som jeg kort har fremhævet det, fri os for Anfægtelser af frihandelsfanatisk Art i Forbindelse med denne Konvention.

Og dertil kommer jo sidst, men ikke mindst, at de sædvanlige Overrumplingsforhøjelser af fiskale Toldsatser, som vi jo ser her til Lands udført baade af den ene og af den anden Regering, og som vi alle mere eller mindre er medskyldige i, har den højtærede Finansminister forbeholdt sig og sikret sig fuld Frihed til. Derfor tror jeg ogsaa, at naar der før blev givet denne Beretning af det ærede Medlem Hr. Moltesen om, at det var de fæle Handelsministre hjemme, der ødelagde, hvad Udenrigsministrene havde besluttet, jeg vil ikke sige omtaaget, men ombølget af *esprit de Genève*, maa man i dette Land vistnok adressere denne Rolle til Finansministeren — det er ingenlunde en personlig Hentydning —, til den altid i Øjeblikket siddende Finansminister, som jo nok vil sikre sit.

Om denne Gruppens eller denne Bloks Sammensætning repræsenterer det sidste Ord i vor hermed paabegyndte internationale handelspolitiske Nyorientering, skal jeg lade være usagt, det kan vi stille os tvivlende overfor. Perspektiverne er saa umaadelige paa dette Omraade, at der intet kan siges, men som et første Ord accepterer vi det, saaledes som Forholdene ligger.

For denne Konvention, som altsaa siger saa lidt, men kan betyde saa meget, vil vi fra vor Side kunne stemme, idet vi betoner dens fulde Frihed for os som for alle de andre Parter overfor mulige økonomiske indre Vanskeligheder, og stemme i det Haab, at den i mandige Regeringers Hænder kan blive det, den bør være, et Vaaben til de smaa Nationers økonomiske Selvhævdelse overfor en Verden, der i

Sandhed maa opfordre os baade til Sammenhold og til Forsvar.

Men jeg synes, at hele den Aand af Kordialitet, der straalere ud fra denne Konvention, maa gøre, at vi af Høflighed overfor Norge holder os tilbage, saaledes at det bliver Norge, der faar Æren for at ratificere denne Konvention som Nr. 1. Og derfor synes jeg, at vi bør beholde dette Forslag i et Udvalg, hvor vi passende kan faa forskellige dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal nærmere belyst, og saa afvente det Tidspunkt, hvor Norge som det første Land har ratificeret, saaledes at man kan sige: Æres den, der æres bør.

**Jesper Simonsen:** Medens vi ved de Forslag, vi har behandlet tidligere i Dag, var paa kendte Veje, betræder vi med det nu foreliggende Forslag en ny Vej. Det er, som det allerede er fremhævet af foregaaende Talere, Tidens Vanskeligheder og Tidens Begivenheder, der har affødt dette Forslag. Man har staaet overfor gennem det internationale Samarbejde at ville danne en Overenskomst vedrørende Toldpolitikken, saaledes som vi ved fra den Sag, vi tidligere har behandlet i dette høje Ting. Det har haft store Vanskeligheder at komme frem ad den Vej, og det ærede Medlem Hr. Drachmann har jo gjort Rede for, hvor store disse Vanskeligheder har været, idet han samtidig tilkendegav Tilfredshed over, at det er gaaet, som det er, en Tilfredshed, som jeg ingenlunde kan dele.

De nordiske Lande og de andre i Forslaget nævnte Lande, som de nordiske Lande er kommet i Samarbejde med, har for deres eget Vedkommende realiseret den Tanke, som man tumlede med for et større Omraade. Den Konvention, som her foreligger, er altsaa Realisationen af den Tanke, som har været fremme for større Omraader, og som man nu, da den ikke lykkedes for de større Omraader saa godt, som man ønskede det, har villet vise kunde realiseres i hvert Fald for en Del Lande.

Det er den Betydning, tror jeg, denne Konvention har, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Drachmann vil blive skuffet, naar han gerne vil have det opfattet saaledes, at dette skulde være første Skridt paa en Vej ind i en Toldpolitik af konservativ Art for